

Επί του σχεδίου νόμου περί αγοράς και πωλήσεως συναλλάγματος και ξένων τραπεζικών γραμματίων εν εθνεί.

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Με τὸ παρὸν νομοσχέδιον θεσμοθετεῖται ἐπὶ τὴν Χώρα μας ἡ διατραπεζικὴ ἀγορὰ συναλλάγματος. Ὁ θεσμός τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς συναλλάγματος ὑπάρχει ἐν ὅλῃς τῆς χώρες τῆς Ἑυρώπης. Στὴν Ἑλλάδα λειτουργοῦσα παρόμοια ἀγορὰ μέχρι τὸ 1932, ὅταν διακόπηκε ἐξαιτίας τῆς μεγάλης πενηντημίας οικονομικῆς κρίσεως. Κατὰ τὴν πολεμικὴ καὶ μεταπολεμικὴ περίοδον δὲν ἔσταν δυνατόν νὰ λειτουργήσῃ ἐλευθέρως ἀγορὰ συναλλάγματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ συνέχεια, μετὰ τὸ σύστημα τῶν πτωχικῶν ἰσοτιμιῶν ποῦ ἴσχυεν, δὲν ὑπῆρχε λόγος γιὰ μιὰ τέτοια ἀγορὰ. Τὰ τελευταῖα χρόνια, ὅμως μετὰ τὴν ἄλλαξιν τῶν θεμελιῶν νομισματικῶν συνθηκῶν καὶ τὴν οικονομικὴ ἀποθεκατικὴ ἐπικράτησιν, τὸ σύστημα τῶν πτωχικῶν ἰσοτιμιῶν ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὸ σύστημα τῶν κοινωμένων ἰσοτιμιῶν.

Ἡ διακόπησις τῆς ἰσοτιμίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος πρὸς τὰ ξένα νομίσματα ἀπερρεῖ νὰ προκύπτει ἀπὸ τῆς συναλλαγῆς (πρῶτον καὶ ἑξῆς τῆς συναλλάγματος) ἐπὶ τὴν ἐλευθερὴν ἀγορὰ ἢ ἀπερρεῖ νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα παρεμβατικῶν ρυθμίσεων τῶν Νομισματικῶν Ἀρχῶν. Στὴν Ἑλλάδα, μέχρι τῶρα, ἐπικράτησε τὸ δεύτερον, δηλαδὴ ἓνα ἐλεγχόμενον σύστημα, μετὰ τὸν καθιερωμένον τῆς ἰσοτιμίας τοῦ νομίσματος μᾶς ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Με τὸ παρὸν νομοσχέδιον προτείνεται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ συστήματος τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἰσοτιμίας τῆς δραχμῆς ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ἓνα σύστημα διατραπεζικῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος, μετὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῶν ὅποιον προκύπτει ἡ ἰσοτιμία τῆς δραχμῆς, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς καθημερινῆς προσφοράς καὶ ζήτησεως διαφόρων νομισμάτων.

Τὸ ὄφελος τῶν συναλλάγμων, γιὰ τὸ ὅποιο δὲ ἐπιτρέπεται ἐπὶ Τράπεζας νὰ γίνων ἀντικείμενα, δὲ εἶναι περιορισμένο, γιὰτὸ δὲ ἐλέγχεται ἀπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἀρχῆς, μετὰ τὸν καθιερωμένον ἀνώτερον ποσοδὸν ὑπεραγορᾶς καὶ ὑπερπροσφοράς καθὲς Τράπεζας ποῦ συμμετέχει ἐπὶ τὸ σύστημα. Ἐπίσης, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσφέρει ἢ νὰ ἀγοράζῃ συναλλάγμα καὶ ἔτσι νὰ ἐπηρεάζῃ ἑμμέσως τῆς διακυβλίσεως τῆς ἰσοτιμίας τῆς δραχμῆς. Ἐπισημαίνεται ἐπίσης, ὅτι μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος δὲν καταργεῖται οἱ συναλλαγματικοὶ περιορισμοὶ ποῦ ἴσχυον εὔτε μεταβιβάσει ἢ συναλλάγματι καὶ πολιτικῆς τῆς Χώρας. Ἐπὶ τὸ νέο σύστημα δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεάζῃ οὐσιαστικὰ τὴν πτωχικότητα τῆς δραχμῆς. Ἡ ἀξία τῆς δραχμῆς ἐξαρτᾶται περισσότερο ἀπὸ τῆς πραγματικῆς οικονομικῆς συνθήκης ποῦ ἐπικρατεῖ καὶ τῆς ἀκρονιστικότητας τῆς οικονομίας μᾶς καὶ λιγότερον ἀπὸ τῆς δραχμολομίας διακυβλίσεως τῆς ἐπὶ τὴν Χρῆσι μνημονίου.

Ἡ ἀγορὰ συναλλάγματος ποῦ προτείνεται, μετὰ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ, δὲ λειτουργοῦν, ἐπὶ πρῶτον στάδιον, μόνον γιὰ ἀγοραπωλητικὰ ὄψεως. Τὸ νομοσχέδιον ὅμως δίνει τὴν δυνατότητα νὰ ἐπεκταθεῖ ἡ ἀγορὰ αὐτὴ ἐπὶ προθεσμιακῆς ἀγοραπωλητικῆς, ὅταν δημιουργηθοῦν οἱ κατάλληλα συνθήκες.

Μετὰ τὴν εἰσαγωγήν τοῦ νέου θεσμῶν, ποῦ προσεγγίζει τὰ συστήματα ἀγορᾶς συναλλάγματος ποῦ λειτουργοῦν ἐπὶ χώρες ὅλην τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, δὲ διακυβεῖται οἱ συναλλαγῆς μᾶς μετὰ τὸ ἔξωτερικό καὶ δὲ ἐξοικονομεῖ, ἄνευ περισσοτέρων, τὸ κόσμημα ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ἐθνικὸ μᾶς νόμισμα, τόσο ἐπὶ ἔξωτερικό ὅσον καὶ ἐπὶ ἔξωτερικό.

*Ἀρθρον 1.

Οἱ Τράπεζαι ποῦ λειτουργοῦν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔχουν ἄνευ ἐνέργειας πρῶτον ἐπὶ συναλλάγματι δὲ μποροῦν νὰ κινήσων ἀγοραπωλητικῆς συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμμάτιων μεταξὺ τους, μετὰ τὸς πελάτας τους καὶ μετὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, μετὰ δικὸν τους κίνδυνον καὶ εὐθύνην,

ἐφόσον ἡ νομοθετικὴ ἐπιτροπὴ τέτοιαις ἀγοραπωλητικῆς. Μετὰ τὸ νομοσχέδιον, δηλαδὴ δὲν διγίνονται οἱ συναλλαγματικοὶ περιορισμοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τέτοιαι ἀγοραπωλητικῆς ποῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὴν κεντρικὴν δὲ διακυβεῖται ἀπὸ τῆς ἐμπορικῆς τράπεζας ποῦ δικὸν τους κεντρικὸν καὶ ὄχι γιὰ λογιμασμοῦ τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως συμβαίνει σήμερα. Φυσικὰ ἢ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται καὶ αὐτὴ νὰ κινήσῃ τῆς ἰδίας πρῶτον γιὰ δικὸν τῆς λογιμασμοῦ. Ἐπίσης, ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἰδίας Τράπεζας ἢ μετατροπῆς ξένων νομισμάτων ἐπὶ ξένο νόμισμα εἴτε ἐπὶ ἔξωτερικό, εἴτε ἐπὶ ἔσωτερικό, ὅστε νὰ μποροῦν νὰ μεταβάλλων τὴν συναλλαγματικὴν τους θέσιν κατὰ νόμισμα ἀνάλογον μετὰ τῆς ἐξελίξεως τῶν τιμῶν τῶν νομισμάτων ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος.

Μετὰ τὴν παραπάνω ρύθμισιν δημιουργεῖται ἐπὶ τὴν χώρα μᾶς ἡ κεντρικὴ ἀγορὰ συναλλάγματος. Οἱ ὅροι λειτουργίας τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς δὲ καθορίζονται ἀπὸ τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν, ἢ ὅποια ἔχει καὶ τὴν ἐξουσίαν νὰ παίρνῃ τὰ ἀναγκαζαῖα μέτρα γιὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

*Ἀρθρον 2.

Καθορίζεται ἡ τιμὴ ἐπὶ ὅποια δὲ γίνονται ἀγοραπωλητικῆς τοῦ ἀρθρου 1. Ἐπὶ ἔχουμε τρεῖς διακρίσεις:

α) (παρ. 1). Οἱ ἀγοραπωλητικῆς δὲ γίνονται κατ' ἀρχήν, εἴτε ἐπὶ τὴν τιμὴν ποῦ προκύπτει κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῶν τραπεζῶν τῆς ἡμέρας (FIXING) (βλ. ἀρθρον 4 παρ. 2), εἴτε ἐπὶ τὴν τιμὴν ποῦ δὲ συμφωνοῦν ἐλευθέρα μεταξὺ τους οἱ συναλλασσόμενοι (Τράπεζα—Τράπεζα, Τράπεζα—ἰδιώτης). Σὲ ἐκτακτῆς περιπτώσεως μπορεῖ ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἀναστήσει τὴν δυνατότητα αὐτῆς, ὁρίζοντας ταυτόχρονα τοὺς ὅρους λειτουργίας τῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς.

β) (παρ. 2). Κατ' ἐξίχρησιν, δίνεται ἡ δυνατότητα ἐπὶ τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος νὰ καθορίζῃ ὅροι τιμῶν μᾶς τοῦ ὅποιο δὲ κινεῖται ὑποχρεωτικὰ οἱ συναλλασσόμενοι, προκειμένου γιὰ ξένων τραπεζογραμμάτια, ἀνεξίχρηστα ἀπὸ ποσῶν, ἢ μικρὰ ποσῶν συναλλάγματος, τὰ ὅποια ἐπίσης δὲ καθορίζῃ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Γιὰ τῆς περιπτώσεως αὐτῆς καθὲς Τράπεζα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐκδίδῃ καθημερινὰ δελτία τῶν τιμῶν ποῦ δὲ ἐκκαθίζῃ, ὅστε νὰ προστατεύεται τὸ κοινὸ ἐπὶ τῆς μικροσυναλλαγῆς του.

γ) (παρ. 3). Τέλος, γιὰ τῆς ἀγοραπωλητικῆς συναλλάγματος ποῦ δὲ καταρτίζονται μεταξὺ Τραπεζῶν ἐπὶ τῆς διάρκειαν τῶν συνεδρίσεων (FIXING) εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἰσοτιμία ποῦ δὲ προκύπτει ἀπὸ τὴν συνεδρίασιν (CLEARING FRIGE). Στὴν περίπτωσιν αὐτῆς, δηλαδὴ, δὲν διαφέρει ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ τὴν τιμὴν τῆς πωλήσεως, γιὰτὸ δὲν παρεμβάλλεται τὸ περιθώριον (ECART).

*Ἀρθρον 3.

Γιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν παρεξηγήσεις τῶρα ποῦ καταργεῖται τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος, ὁρίζεται ρητὰ πὸς Κεντρικὴν μᾶς Τράπεζαν δὲ ἐξαικονομῆται νὰ εἶναι ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Δημοσίου ποῦ δὲ ἀσκῇ τὴν ἐπιτακτικὴν πᾶσιν ἐπὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ συναλλάγματος ἀπὸ μέρους τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν. Γιὰ τὸ λόγον αὐτὸ τῆς ἀνατίθεται καὶ ὁ κατὰ Τράπεζαν καθορισμὸς τοῦ ποσοδὸν συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμμάτιων μετὰ τὸ ὅποιο δὲ μπορεῖ νὰ φέρῃται χωρισμένη (φυσικὰ ἢ ἀρνητικὰ) ἐναντὶ τοῦ ἐθνικοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος ἀπὸ τῆς ἡμερησίας συναλλαγῆς τῆς. Μετὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοδὸν αὐτοῦ δὲ ἀποτρέπεται ἡ ὑπερναλλήθη συναλλαγματικῶν κινδύνων ἐν μέρους τῶν Τραπεζῶν καὶ δὲ ἐλέγχεται ὁ ὄγκος τοῦ συναλλάγματος ποῦ δὲ παρεμῆται μᾶς ἐπὶ τραπεζικὸν σύστημα καὶ ἐξῶ ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν.

Ἡ ἐπιχώρησιν τῶν Τραπεζῶν νὰ ἐκχωροῦν ἐπὶ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ συναλλάγμα καὶ τὰ ξένα τραπεζογραμμάτια ποῦ προκύπτουν ἀπὸ τῆς ἡμερησίας συναλλαγῆς καταργεῖται. Δὲν διγίνονται, ὅμως, διακρίσεις ποῦ ρυθίζων διασσεπτικὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ διάθεσιν ἀπὸ τῆς Τράπεζας συναλλαγματικῶν μέσων, ἐπὶ περιπτώσεως ἄλλαι ἀπὸ αὐτῆς ποῦ διγίνονται ἐπὶ νομοσχέδιον αὐτὸ.

Άρθρο 4.

Με την πρώτη παράγραφο όρίζεται ο τρόπος καθορισμού της ισοτιμίας της δραχμής προς τα ξένα νομίσματα. Η ισοτιμία αυτή θα ανακοινώνεται σαν τιμή FIXING Αθηνών στο σχετικό δελτίο τιμών που θα εκδίδεται στο τέλος κάθε συνεδρίασης καθορισμού τιμών, με τη συμμετοχή των ευρωπαϊκών Τραπεζών που επιθυμούν να συμμετάσχουν. Η ίδια ισοτιμία θα αποτελεί την βάση του κατά τη παρ. 2 καθορισμού της επίσημης τιμής ύψους για την άγροαπωληρία συναλλαγματικού με την παρεμβολή του ECART.

Αυτή η τελευταία τιμή ονομάζεται επίσημη για δύο λόγους. α) Για να αντιδιαστέλλεται από τις τιμές που θα διαμορφώνονται καθημερινά στην αγορά έσως του νόμου της προφοράς και της χρησίμευσης. β) Γιατί θα χρησιμοποιείται στις συναλλαγές με το Διεθνές, από τα δικαστήρια για την εξόφληση της αντίστοιχης της δραχμής προς το ποσό που έχει επιδικασθεί σε ξένο νόμισμα, από τα τελωνεία για την επίβολή δασμών κλπ.

Όπως φαίνεται και από τον τίτλο του νομοσχεδίου, δημιουργείται νέος αγορά ύψους. Για τις προθεσμιακές συναλλαγές ή Τράπεζα της Ελλάδος θα εξουσιοδοτήσει να καθορίζει τις τιμές συναλλάγματος εκδίδοντας το σχετικό δελτίο όπως και σήμερα. Εξουσιοδοτείται όμως η Νομισματική Επιτροπή να δημιουργήσει στον κατάλληλο χρόνο και προθεσμιακή αγορά συναλλάγματος καθορίζοντας και τους όρους λειτουργίας της κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διατάξεως.

Άρθρο 5.

Η Τράπεζα της Ελλάδος εξουσιοδοτείται να εκδώσει και προποσεί τον Κανονισμό της διεξαγωγής του καθημερινού FIXING.

Άρθρο 6.

Ο έλεγχος των τραπεζών για την εφαρμογή των διατάξεων του νομοσχεδίου ανατίθεται στη Νομισματική Επιτροπή, στην οποία ανήκει η γενικότερη εποπτεία των τραπεζών και ο καθορισμός των όρων και προϋποθέσεων κτήσεως συναλλάγματος στο έσωτερικό. Ο έλεγχος θα άσκείται από την Τράπεζα της Ελλάδος, σαν όργανο της Ν.Ε. Για να διευκολυνθεί ο έλεγχος αυτός, η Τράπεζα της Ελλάδος: α) θα εκδίδει οδηγίες συμπεριφοράς των τραπεζών τόσο στις μεταξύ των σχέσεις όσο και στις σχέσεις με την πελατεία τους, στα πλαίσια της άγριας συναλλάγματος που δημιουργείται. β) θα παίρνει μέτρα κατά των τραπεζών που τυχόν παραβιάζουν τις διατάξεις του νομοσχεδίου ή τις οδηγίες της, μέχρι του σημείου να προτείνει στην αρμόδια αρχή ανάλογα και την ανάλογη της άδειας διενέργειας πράξεων σε συναλλάγμα, πρότετα έδωτα ανάλογα με το μέγεθος, τη βαρύτητα της παραβίασης και τις επιπτώσεις της στην άγρια συναλλάγματος ή στην εθνική οικονομία γενικότερα. γ) θα ζητεί οποιαδήποτε αναγκαία στοιχεία και πληροφορίες για να στηρίξει τις αποφάσεις και τα μέτρα που θα εξασφαλίζουν την ομαλή λειτουργία της άγριας συναλλάγματος.

Άρθρο 7.

Οι πράξεις επί συναλλάγματος και ξένων τραπεζικών γραμματίων, όπως και οι καταθέσεις σε δραχμές, μέχρις ενός εξαμήνου, μεταξύ των τραπεζών και μεταξύ αυτών και της Τραπεζής της Ελλάδος, και τα έσοδα από αυτές, απαλλασσονται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κρατική ύπερ τρίτων, με εξαίρεση τον εφ. εισοδήματος, όπου θεσπίζεται αυτός κατά τις κείμενες διατάξεις. Πιοσότερα, οι απαλλαγές στις καταθέσεις σε δραχμές περιορίζονται στις καταθέσεις μέχρις έξι μηνών. Οι εφελκυστικές αυτές απαλλαγές άφορου τον Φόρο Κόσμου Έργασιών και το χ. τόξο και είναι περιορισμένης έκτασης. Οι απαλλαγές αυτές, όμως, κρίνονται απαραίτητες για να μη επηρεαστούν ή τμηθ. συναλλάγματος και για να μη γίνονται οι πράξεις αυτές στο εξωτερικό προς ζημία της ελληνικής Οικονομίας.

Άρθρο 8.

1. Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 8 καθιερώνει διαδικασία, έσως της οποίας κατανομονται σε περισσότερες της μιας χρήσεις οι επιπτώσεις στους λογαριασμούς των αποτελεσμάτων της Τραπεζής της Ελλάδος από την μεταβολή των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία γιατί μεγάλο μέρος των λογαριασμών της Τραπεζής της Ελλάδος είναι λογαριασμοί συναλλάγματος με συνέπεια να δημιουργούνται κατά κειρούς σημαντικές διαφορές, χωρίς συστηματική κατανομή τους στο χρόνο. Μέχρι τώρα η εισπραχή από την Τράπεζα της Ελλάδος περιθωρίου (COURT) σε όλες τις άγροαπωληρίες συναλλάγματος διευκόλυνε το συμφέρον των διαφορών που προέκυπταν μέσα στον ίδιο χρόνο. Η απόλυση στο μέλλον του μεγαλύτερου τμήματος του πόρου αυτού, κατόπιν των νέων συναλλαγματικών ρυθμίσεων, δημιουργεί την ανάγκη για την προτεινόμενη ρύθμιση, που συνίσταται στη δημιουργία στον ισολογισμό της Τραπεζής της Ελλάδος ενός κεινικού λογαριασμού συναλλαγματικών διαφορών, για να άπρροσα τις απόμακρες επιπτώσεις από τις συναλλαγματικές διαφορές. Ο λογαριασμός αυτός, δηλαδή, άλλοτε θα λειτουργεί σαν αποθεματικό για κάλυψη μελλοντικών συναλλαγματικών διαφορών και άλλοτε θα παρουσιάζει έκτακτες χρεωστικές διαφορές προς απόδωση σε περισσότερες χρήσεις. Εφ' όσον, δηλαδή, υπάρχουν χρεωστικές διαφορές, αυτές θα καλύπτονται πλήρως από τα κέρδη της Τραπεζής από άλλες εργασίες, μετά από την, έφαιρεση του μερισματος και των καταστατικών προβλέψεων.

2. Η δεύτερη παράγραφος επιτρέπει την κατά παρέκκλιση του άρθρου 11 παρ. 1 του ν. 5422/82 χρησιμοποίηση δανείων σε δραχμές με ένταξο ή άλλη μορφή ασφάλισης σε χρυσό, ξένα νομίσματα, συναλλάγμα κλπ, κατόπιν αποφάσεων της Νομισματικής Επιτροπής, ώστε να διευκολυνθεί η προέκλιση έμμενων επενδύσεων.

3. Με την τρίτη παράγραφο απαλλασσονται του χρεωστικού και Φ.Κ.Ε. και οι τοποθετήσεις των συναλλαγματικών διαθεσίμων μεταξύ των τραπεζών, συμπεριλαμβανομένης και της Τραπεζής της Ελλάδος.

4. Το πρώτο έδδοιο της παραγράφου 4 προβλέπει την αύξηση του όριου που έδωσα το άρθρο 5 παρ. 2 του Ν. 876/1979 για το ποσοστό της εισφοράς που επιβάλλεται η Ν.Ε. στις τράπεζες ύπερ του κοινού λογαριασμού του ν. 128/75. Η αύξηση αυτή κρίθηκε σκόπιμη γιατί με την προβλεπόμενη άπλευρόδωση των τραπεζικών έπιτοκίων θα άπαιτηθεί να προωθηθούν έρινομένες δραστηριότητες, χωρίς όμωσ κρατική παρέμβαση, στη διαμόρφωση των τραπεζικών έπιτοκίων.

Το δεύτερο έδδοιο της ίδιας παραγράφου καθιερώνει τη αποκλειστική αρμοδιότητα της Νομισματικής Επιτροπής για τη χρησιμοποίηση των ποσών που συγκεντρώνονται από αυτές τις εισφορές για σκοπούς που έφίρνονται στο νόμο και προβλέπει τη δυνατότητα παροχής προκοταδίων από την Τράπεζα της Ελλάδος. Οι ρυθμίσεις αυτές κρίθηκαν αναγκαίες για την άπρόσκληση άκνηση της παραπάνω πολιτικής.

5. Η παράγραφος 5 διευκρινίζει ότι στην αρμοδιότητα της Νομισματικής Επιτροπής, που ρυθμίζει τα έπιτόκια των τραπεζικών δανείων, περιλαμβάνονται και τα όματα του έπιτοκίου των καθυστερούμενων προς της Τραπεζής τόκων, χωρίς την τήρηση άλλων διαδικασιών που προβλέπονται στα έξω-τραπεζικά έσοδα. Η ρύθμιση αυτή είναι φυσική συνέπεια του γεγονότος ότι το έλο πλέγμα των τραπεζικών έπιτοκίων έχει τεθεί με έπιτόκ νόμο κατά από τον έλεγχο της Νομισματικής Επιτροπής.

6. Τέλος, η παράγραφος 6 προβλέπει την έκδοση άπιδείσεως της Νομισματικής Επιτροπής πριν έσο κάθε χρησιμοποίηση του Ελληνικού Διολέτου από την Τράπεζα της Ελλάδος, για τις άναγκες συγκεντρώσεως χρεωστικών προϊόντων και προμήθειες καταναλωτικών αγαθών. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε σκόπιμη για να έφαιρεθεί από πλευράς νομισματικού έλέγχου, ή χρηματοδότησης της έπιτοκικής έρροακρητότητας του

Ελληνικού Δημοσίου με τη γραμματεία της Διοίκησης
πρακτικότητας των λοιπών εθνικών της οικονομίας.

Άρθρο 9.

Εξουσιοδοτείται η Κυβέρνηση να θέσει τα ισχύοντα διατά-
ξεις του νομισματικού, πλην αυτών του άρθρου 8, με Πρωτοδικό
Διάταγμα στον κατάλληλο χρόνο, επειδή η έκτακτη του
νεοεισχωμένου συστήματος απαιτεί προπαρασκευή και οργάνω-
ση των Τραπεζών.

Αθήνα, 1 Σεπτεμβρίου 1980

Οι Υπουργοί

Συντονιστής
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

(Οικονομικών)
ΜΙΛΤ. ΕΒΕΡΤ

Επιπρόεδρος
ΣΤ. ΔΗΜΑΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Παρί αγοράς και πώλησης συναλλάγματος και ξένων
τραπεζικών γραμματίων εν όψει.

Άρθρον 1.

1. Επιτρέπεται εις τας νομίμως εξουσιοδοτημένας προς
αγοράν και πώλησιν συναλλάγματος και ξένων τραπεζικών
γραμματίων τραπεζίας, όπως επί αυτών εφόδην και οικονομικώ
κινδύνω και συμφώνως προς τας εκάστοτε κειμένας διατά-
ξεις, διενεργούν τοιαύτας πράξεις μετά των πελατών των,
μετ' άλλήλων και μετά της Τραπέζης της Ελλάδος, ως
επίσης να προβαίνουν εις την μετ' άλλήλων, μετά Τραπέζης
της Ελλάδος και μετά τραπεζών εν τη αλλοδαπή, μετατρο-
πήν ξένου νομίσματος εις έτερον ξένον νόμισμα.

2. Οι όροι και οι ειδικότεροι λεπτομέρειαι εφαρμογής
των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου καθορίζονται
δι' αποφάσεων της Νομισματικής Επιτροπής δημοσιευμέ-
νων διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Άρθρον 2.

1. Αι κατά το άρθρον 1 του παρόντος αγοραί και πωλή-
σεις συναλλάγματος ενεργούνται είτε εις την κατά το κτω-
τέρω άρθρον 4 παρ. 2 τμητήν είτε εις την κατά τας τραπεζι-
κάς συναλλαγάς δικαιουμένην τοιαύτην. Η Νομισματική
Επιτροπή δύναται εις εκάστοτε περιστάσεις να άναστέλλη
την εφαρμογήν της παρούσης διατάξεως, όρίζουσα συγγρά-
νωσ τήν λειτουργίαν της αγοράς συναλλάγματος κατά την
διάρκειαν της άναστολής.

2. Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να καθορίξη τήν
τιμών τιμών αγοράς και πωλήσεως ξένων τραπεζικών γραμ-
ματίων. Τό αυτό ισχύει και επί μικροποσών συναλλάγματος
του ύψους καθοριζόμενου εκάστοτε υπό της Τραπέζης της
Ελλάδος. Προκειμένου περί των συναλλαγών της παρούσης
παραγράφου εκάστη Τράπεζα εκδίδει ημερήσιον δελτίον τιμών.

3. Αι κατά την κατ' άρθρον 4 παρ. 1 του παρόντος νόμου
συνεδριάζον διενεργούμεναι μεταξυ Τραπεζών προς άλλήλας
ή μεταξυ τούτων και της Τραπέζης της Ελλάδος αγοραί
και πωλήσεις συναλλάγματος γίνονται υποχρεωτικώς εις την
κατ' αυτήν όριζόμενην ίσοτιμίαν.

Άρθρον 3.

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος εξαικολουθεί να έχη την
εποπτείαν της διαχειρίσεως του συνόλου του εθνικού συναλ-
λαγματικού αποθέματος και καθορίζει εκάστοτε τήν εις έκ-
στην των άνωτέρω τραπεζών επιτρεπόμενα άνωτατα όρια
υπεραγοράς και υπερπωλήσεως συναλλάγματος και ξένων
τραπεζικών γραμματίων (προϋπτον δετικόν ή άρνητικόν
όπολοιπον εκ του συμπληρισμού αγορών και πωλήσεων) κατά
τήν ειδικώτερον δι' αποφάσεων της όριζόμενα.

2. Η υποχρέωσις των Τραπεζών προς εκχώρησιν εις την
Τράπεζαν της Ελλάδος του εκ του συμπληρισμού αγορών και
πωλήσεων προκύπτοντος κατά την παράγραφον 1 του παρόν-
τος άρθρου δεδικτού όπολοιπου συναλλάγματος και ξένων τρα-
πεζικών γραμματίων καταργείται.

3. Τήν υπό των Τραπεζών άποικτήσεως και διαθήσεως
συναλλάγματικων μέσων πλην των περιπτώσεων του παρόντος
νόμου ρυθμίζονται κατά τας εκάστοτε συγγράμας διατάξεις.

Άρθρον 4.

1. Η Ισοτιμία (μέτρη τιμή) της αρχικής προς τήν ξένον νο-
μισματικόν προκειμένου περί αγοράς και πωλήσεως συναλλάγμα-
τος εν όρει, όρίζεται καθ' εκάστην έργασίον ήμέραν εν συν-
εδριάσει FINING), εις την μετέωρον εκπροσώποι της Τρα-
πέζης της Ελλάδος και των νομίμως εξουσιοδοτημένων προς
ένεργειαν πράξεων επί συναλλάγματος τραπεζών, εκδιδόμενου
σχετικώ δελτίου τιμών.

Δι' αποφάσεων της Νομισματικής Επιτροπής, δύναται να
επιτραπή ή άγορά και πώλησις συναλλάγματος και ξένων τρα-
πεζικών γραμματίων επί προθεσμία κατά παρέκκλισιν πάσης
άλλης διατάξεως, καθοριζόμενων υπό αυτής ταυτοχρόνως των
όρων και προϋποθέσεων λειτουργίας της προθεσμιακής αγο-
ράς συναλλάγματος.

2. Αι έπίσημοι τιμαί αγοράς και πωλήσεως συναλλάγμα-
τος, καθορίζονται επί τη βάση της κατά την προηγούμενην
παραγραφον ίσοτιμίας ήλεκτρομένης και η' εξακρίβης άναστοί-
χως κατά τήν υπό της Τραπέζης της Ελλάδος, προτιορίζό-
μενον ποσόν. Όπου εν νόμω ή δικαιοπραξία γίνεται λόγος
περί ίσοτιμου τιμής συναλλάγματος νοείται ή κατά την πα-
ρούσαν παράγραφον τιμή.

Άρθρον 5.

Διά κλονισμώ εκδιδόμενου υπό της Τραπέζης της Ελλά-
δος και δημοσιευόμενου εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως,
όρίζονται:

- α) Οι κανόνες διεξαγωγής των κατά την παρ. 1 του άνω-
τέρω άρθρου 4 συνεδριάσεων.
- β) Ο άριθμός των εκπροσώπων των δικαιουμένων εις τιμη-
ματιχήν τραπεζών, ως και οι ιδιότητες και τήν προσόντα αυ-
τών.
- γ) Ο τόπος, ο χρόνος και ή διάσκεψις των συνεδριάσεων.
- δ) Τήν της προεδρίας και της γραμματείας των συνεδριά-
σεων τούτων, ως και της εν γένει οργάνωσώς των.
- ε) Τήν της εκδόσεως και δημοσιεύσεως δελτίου των κατά
τήν άνωτέρω όριζόμενων τιμών επί πράξεων συναλλάγματος
εν όψει.
- στ) Η όροι, καθ' ήν ξένον ήμερομίσθον να έχη τοιςτοιηθή
ή συναλλαγματική θέσις (POSITION) εκάστης τραπεζίας,
ώστε να μη εξέρχηται αυτή των κατά τήν άρθρον 3 όρισμέ-
νων δι' αυτήν άνωτάτων όριών υπεραγοράς και υπερπωλήσεως.
- ζ) Αι κυρώσεις και οι διαδικασίαι έπιβολής και εκτελέ-
σεως τούτων εν περιπτώσει παραβίασεως διατάξεων του κλονι-
σμου τούτου.
- η) Πόσα λεπτομέρεια άναγκασίαι διά την εύρυθμον διεξα-
γωγήν των συνεδριάσεων.

Ο άνωτέρω Κλονισμώσ τροποποιείται δι' αποφάσεων της
Τραπέζης της Ελλάδος, δημοσιευόμενων διά της Εφημερί-
δος της Κυβερνήσεως.

Άρθρον 6.

Ο έλεγχος και ή εποπτεία των Τραπεζών, όσον άφορά εις
την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος, ενεργείται κατά
τάς κειμένας διατάξεις, άναίετα δι' υπό της Τραπέζης της
Ελλάδος, ενεργούσης και εν προκειμένω ως όργάνου της Νο-
μισματικής Επιτροπής.

Ειδικώτερον ή Τράπεζα της Ελλάδος:
α) Εκδίδει ειδικώτερος δελτία, ρυθμίζούσας τήν σχέσιν
μεταξυ των Τραπεζών προς άλλήλας, ως και μεταξυ τούτων
και της πελατείας των, παρακολουθούσα την πιστήν τήρησιν
των.